

.F534

MP 69 ry

PL 769

33101 TAMPERE

M

#

Tapoja tehdä osoitteenmuutoksesi

1. Lähetä allaoleva kuponki postimerkillä varustettuna Antti Vähäsöyringille
2. Lähetä postista saatava "Osoite muuttuu" -postikortti Antti Vähäsöyringille
3. Tee ilmoituksesi kerhon kotisivuilla WWW:ssä
4. Muista mainita jäsennumerosi, sen saat vaikkapa tämän lehden osoitelemasta nimesi yläpuolelta tai jäsenkortistasi
– Täydennä ja korjaa muuttuneet tietosi tällä samalla kortilla

Osoitteenmuutosilmoitus:

Jäsennumero:

Jäsenen nimi:

Uusi jakeluosoite:

Postinro ja -paikka:

Voimaantuloaika:

Muut jäsenrekisteritiedot:

Puhelin:

Ammatti:

Syntymäaika:

Mp:n merkki ja malli:

Posti-
merkki

Antti Vähäsöyrinki

**Keskisentie 28
37120 Nokia**

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY

Nro 6 • JOULUKUU 2003

MOTORISTI

TULEVIA TAPAHTUMIA

MP69:N TALVIRALLI	6.-8.2.2004 Maatilamatkailu Välimaa. Rallipaikka sijaitsee lähellä tietä nro 694 Peräseinäjoen Kalakoskella. Talviralliin on opastus tieltä 23 Virtain ja Parkanon väliltä ja toisesta suunnasta tuleville opasteet alkavat Peräseinäjoen keskustasta. Paikan koordinaatit ovat 62 24.662N, 23 09,917E. Löydät perille lokakuun Motoristissa olleen Pystymettän kartan avulla. Lisätiedot: Soitinyhtye Wanhat Pyörät Rymy puh: 040 833 9336 (matka), Tapani Majaharju puh. 0400414573 (matka) Matti Saarinen Puh: 044 329 9883 (matka)
ESTONIA WINTER XII	13.-15.2.2004
IX MAALISAJO	Ristijärvi, Saukkovaaran hiihtokeskus. Moottoripyörille, 26.-28.3. 2004 moottorikelkoille ja muille kulkuvälineille. Osallistumismaksu: 27 euroa - sisämajoitus. (yhteyshenkilöitä) Järjestäjä: Rätäkuntit MC Yht.Henkilö: Seppo Haapalainen 08-624426, 050-3048498
HYMYILEVÄN MOTORISTIN KEVÄTPÄIVÄT	16.5.2004 Hämeenlinnassa
MOTORISTIN KIRKKOPYHÄ	23.5.2004 Luopioinen Lisätietoja: Tero Ahlqvist p.050 557 2267

MOTO-OSISTA LÄHTÖÖN KUIN LÄHTÖÖN!

- renkaat asennustöineen
- tarvikkeet, varaosat
- ajovarusteet
- vaihtopyörät
- purkuosat moottoripyöriin
- katteet, moottorit,
- sähkölaitteet, mittaristot...

Meiltä myös All Right-tuotteet!

moto osat

Sammonkatu 64, Tampere
Puh./Fax (03) 2557 444

SHOEI • NOLAN • MICHELIN • RUKKA • PENNZOIL

Motoristi

Nro 6 Joulukuu 2003. 34. vuosikerta. Moottoripyöräkerho 69 ry.
Ilmestyy helmi-, huhti-, kesä-, elo-, loka- ja joulukuussa.
Painopaikka: Tekstitaso Oy & Offset, Tampere 2003
Taitto: Tmi Lehtiapu/Marja Rissanen
Postitus: Postlink Oy Tampost
Ilmoitushinnat: koko sivu 168 €, 1/2 sivua 92 €
Kannen kuva: Suomutunturin Joulupukki. Kuvaaja Marja Rissanen

HALLITUS

Puheenjohtaja

Reija Helminen
Luhtaankatu 12 G 40
33560 Tampere
Matka 040 760 6969
reija.helminen@mp69.fi

Varapuheenjohtaja

Tero Laine
Hyvinkäänkatu 46 B 9
05830 HYVINKÄÄ
Matka 040 554 5441
tero.laine@mp69.fi

Sihteeri

Eija Partanen
Sepelrastaantie 4
06200 PORVOO
Matka 040 529 7988
eija.partanen@mp69.fi

Kassanhoitaja

Marita Lehto
Uuninperäntie 2
33420 TAMPERE
Puh. (03)344 6818, 040 073 4246
marita.lehto@mp69.fi

Kerhoisäntä

Tuomas Keski-Korsu
Kokkokatu 60 as 5
20100 TURKU
Matka 044 777 6528
tuomas.keski-korsu@mp69.fi

Päätoimittaja

Päivi Sopanen
Voionmaankatu 71 A 11
33300 TAMPERE
Matka 040 573 3198
paivi.sopanen@mp69.fi

Koulutusvastaava

Petri Tuovinen
Nuolialantie 23 C 14
33900 TAMPERE
Matka 0400 878 170
petri.tuovinen@mp69.fi

NMR-vastaava

Anne Aaltonen
Hämeentie 77 A 9
00550 HELSINKI
Matka 050 368 4632
anne.aaltonen@mp69.fi

Alueoimintavastaava

Kirsi Lindfors
Sääksjärventie 26
33880 LEMPÄÄLÄ
Matka 040 553 1401
kirsi.lindfors@mp69.fi

Nuorisovastaava

Pekka Suontausta
Vernerinkuja 14
38200 Vammala
Matka 050 356 3216
pekka.suontausta@mp69.fi

Jäsenkirjuri

Antti Vähäsöyrinki
Keskisentie 28
37120 NOKIA
Matka 040 070 0699
antti.vahasoyrinki@mp69.fi

Kerhotavarakauppias

Asko Vesinen
Kivalterintie 22 A 12
00640 HELSINKI
Matka 041 469 8269
Fax: (09) 752 71327 (työ)
asko.vesinen@mp69.fi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 R.Y.

Osoite:

PL 769, 33101 TAMPERE

Jäsenmaksutili:

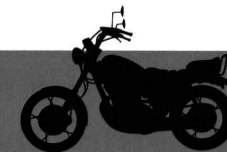
Nordea Tampere-Hervanta 224318-12479

<http://www.mp69.fi>
mp69@mp69.fi

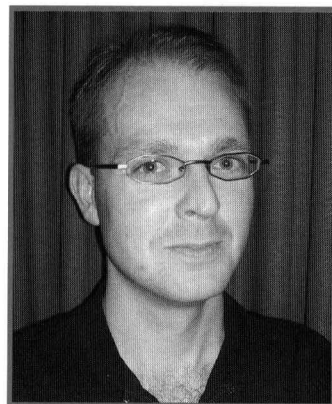

www-vastaava

Janne Reinola
Junailijankatu 1 B 13
33700 TAMPERE
Matka 040 554 2994
janne.reinola@mp69.fi

Ajokauden vaihde

Suurimmalta osalta on ajokausi jo tältä vuodelta takanapäin ja valmistautuminen seuraavaan kauteen käynnissä. Minulle kulunut kausi toi uutena haasteena mm. pestin kerhomme varapuheenjohtajana, kiitän saamastani luottamuksesta, samoin kuin Reijaa palstansa luovuttamisesta tilapäisesti käyttöön. Kulunut kausi sujui kerholtamme totuttuun tapaan kaikille tutujen rallien, koulutusten ja muiden tapaamisten merkeissä.

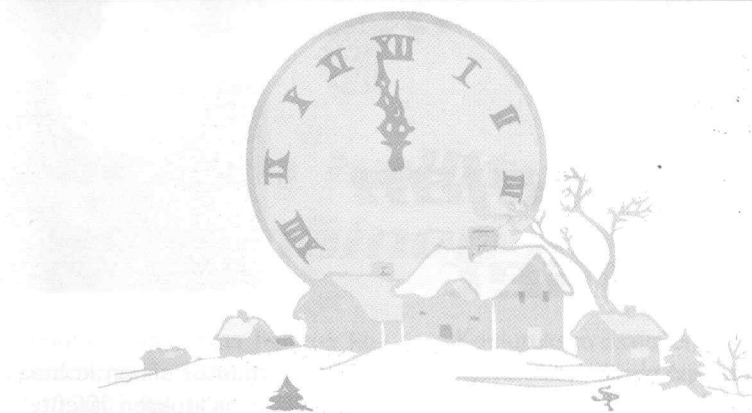
Tulevaan ajokauteen kukin valmistautuu tavallaan. Itselläni siihen kuuluu pyörän perusteellinen huolto ja joidenkin uusien tarvikkeiden hankinta. Kerhomme taas on hyväksynyt itselleen uudet säännöt jotka löydät toisaalta tässä lehdestä, eräänlaista ennakoivaa huoltoa sekin siis. Uskon niiden antavan entistä paremman pohjan toiminnallemme tuleville vuosille. Keskustelu sääntöjen ympärillä oli vuosikokouksessa erittäin vilkasta ja moisen aktiivisuuden toivoisin leviävän laajem-

minkin muihinkin aiheisiin. Keskustelua toki voi käydä muuallakin kuin vain vuosikokouksessa, mm. motoristin palstoilla. Samoin hallitukselle voi aina lähettää fanipostia ja kriittisempääkin palautettakin osoitteeseen mp69@mp69.fi. Ensi vuoden valmistelut ovat jo pitkällä, tulevien rallitapahtumien järjestelyt ovat jo edenneet mukavasti samoin kuin MP-näytteenkin, unohtamatta YROY:takaan.

Ennen seuraavaa ajokautta saamme kuitenkin nauttia joulunpyhistä. Silloin on toivottavasti kaikilla aikaa hieman hiljentyä ja unohtaa arki hetkeksi. Nauttikaamme läheistemme seurasta ja kerätkäämme voimia tulevan vuoden koitoksiin, joista ensimmäisenä on heti vastassa uudenvuoden juhlistaminen. Viettäköömme sitä paukkuja säästämättä!

Näyttelyssä nähdään!

Tero Laine

Varapuheenjohtaja, lyhyt oppimäärä

Pääkirjoituksen ohessa lupasin kertoa muutaman sanan itsestäni ja tämän harrastuksen pariin pääsemisestä. Olen 29-vuotias konepajateollisuuden talousasioiden kimpussa työskentelevä hyvinkäläinen. Mopoiuharrastuksen aloitin kuusi-vuotiaana kun tulin ostaneeksi (halvalla kun sai) enoltani pappamopon. Pian kuitenkin osoittautui ettei hankinta ollut ehkä aivan loppuun asti harkittu sillä enhän mopolla ylettynyt millään ajamaan. Isän ei tuossa vaiheessa auttanut muu kuin rakentaa minulle mikroauto johon kelpasi mopostani tankki, moottori ja voimansiirto. Tuolla autolla tulikin sitten ajeltua useampi vuosi ennen kuin mopon osat siirtyivät takaisin alkuperäiseen käyttöön. Sen jälkeen ostin seuraavan moponi ja melko pian oikean krossipyöränkin. Krossipyörä vaihtui ajokortin saamisen yhteydessä hetimiten rekisteröityyn ka-

tupyörään. Opiskelun ja intin aikoina ei valitettavasti ollut mahdollisuuksia moottoripyöräilyä harrastaa mutta opintojen loppuvaiheessa ymmärsin sentään jo sijoittaa opintolainan järkevästi ensimmäiseen oikeaan moottoripyörään. Tämän jälkeen sitten pyörä onkin aina vaihtunut tasaisin välein aina hieman isompaan ja uudempaan. Vuodessa tulee ajeltua n. 15-20 tkm sisältäen yleensä yhden pidemmän ulkomaanreissun. Maantiellä ajettu kokonaiskilometrimäärä taitaa tälle hetkellä liikkua jossain vähän yli 250 tkm:ssa.

Kerhoomme tutustuin osallistumalla EAK:lle vuonna 1999. Kurssin jälkeen ovat tutuiksi tulleet Kontio, Eestin etappiajo, MPS, pohjoisen pystymettä ja tietenkin vuosikokoukset. Hallitustyöskentelyä olen seurailut aiemmin vain taustalta mutta nyt pääsin siis asian ytimeen.

Seuraavan lehden
aineistopäivä on 13.1.

Pää- toimittajan terveiset

Lokakuun lehdessä peräänkuulutin teidän lukijoiden vastuuta Motoristin sisällöstä ja samalla koko kerhon tulevaisuudesta. Te olette upea jäsenistö. Tuhannet kiitokset siitä, miten olette ottaneet oman paikkanne auringossa ja lähestyneet minua kirjeillä ja sähköposteilla. Osa kirjoituksistanne on ehtinyt jo tähän joulukuun Motoristiin. Osa ideoista on nyt työn alla ja valmiit tekstit odottavat teitä helmikuun 2004 lehdessä.

Puheenjohtajan palstan paikalla on tässä lehdessä kerhomme varapuheenjohtajan kirjoitus. Vastaisuudessa lehden aloittaa vuoroin puheenjohtajan ja vuoroin varapuheenjohtajan terveiset. Tero Laine viittasi tekstissään kerhon sääntöjen uudistamiseen. Virallisesti Moottoripyöräkerho 69 ry:n säännöt ovat yhä entisellään. Vuosikokouksen laatima ehdotus uusiksi säännöiksi on byrokratian rattaissa ja odottelee viranomaisten hyväksyntää. Halusimme kuitenkin julkaista vuosikokouksen ehdotuksen jo tässä vaiheessa. Sääntöjen muuttamisella ei tavoitella mitään dramaattisia uudistuksia. Keskeisin tavoite on saada omat sääntömme nykyisen yhdistyslain hengen mukaisiksi sekä kirjata muutama vakiintuneen käytännön

mukainen muutos siihen kohtaan, jossa määritellään hallituksen jäsenten tehtävät. Kerron heti, kun sääntöjen hyväksyminen etenee suuntaan tai toiseen.

Lokakuun lehdessä julkaistiin vuosikokouksessa käsitelty toimintakertomus. Toimintakertomuksessa oli maininta Ajohanska-projektista. Kouluttajamme valaisivat tässä lehdessä hieman tarkemmin sitä, mistä tässä hankkeessa on kysymys. Matkakertomuksista voitte ehkä saada vinkkejä siitä, mihin seuraavan ajokauden retket voisi pahimmillaan tai parhaimmillaan suunnata. Pystymettän järjestäjän kertovat puolestaan niistä mopokinkeistä, joissa korpimotoristikin tuntee olonsa kotoisaksi. Joulupukkia odotellessa kannattaa muuten poiketa Siitaman Joulunuotiolle Orivesi-Tampere -tien varteen. Itse punastelen paikalle autolla, koska siihen mennessä mopon olisi jo parempi olla purettuna ja mitä pienemmissä osissa, sen parempi.

Hyvää joulua ja jatketaan hienoa yhteistyötämme vuonna 2004!

Päivi

Uuden hallituksen ensimmäinen kokous

Vuosikokouksen valitsema hallitus koontui ensimmäiseen yhteiseen palaveriinsa 11.10.2003. Ruotsinpyhtäällä pidetyn kokouksen vieraanvaraisena isäntänä toimi MP69:n pitkäaikainen jäsen Alf Ståhlberg. Uudesta hallituksesta olivat paikalle päässeet Reija Helminen, Anne Aaltonen, Marita Lehto, Tero Laine, Eija Partanen sekä tehtävää, nimeä ja mopoa vaihtanut Päivi Sopanen. Perinteiden mukaisesti paikalla olivat myös hallituksen kutsumat toimihenkilöt kertomassa oman vastualueensa kuulumiset. Asko "Diileri" Vesinen jatkaa edelleen kerhotavara kauppiana ja uutena jäsenkirjurina remmiin astui Antti Vähäsöyrinki. Www-sivujen päivittäminen siirtyi hallituskauden alussa Janne Reinolalle. Sivuston tekninen ylläpito säilyy edelleen Kari Hanskin leveillä harteilla. Sivulla on muuten syyskuun 2003 aikana ollut yli 24.700 käyntiä.

Kokouksen tärkein tema oli uuden hallituksen yhteistyön käynnistäminen. Tilin käyttöoikeudet annettiin vain kassanhoitajalle Maritalle ja puheenjohtaja Reijalle. Luovomme nyt Sampo Pankin tilistä ja keskitämme rahaliikenteen Nordeaan. Tiliasioista paras uutinen on varmasti se, että Kontiorallin tilitykset olivat kirjautuneet kerhon pankkitilille.

Koulutuksen osalta eniten keskustelua herätti lokakuussa aktiivisimmillaan olleet neuvottelut Yroy:n työnjaosta vuodelle 2004. Kansainvälisiä asioita hoitava Anne kertoi värikkään FEMA-kokouksen käänteistä. Annen kuulumisista voitte lukea hänen kirjoittamastaan mielenkiintoisesta FEMA-raportista. Kokoontumisajojen osalta tuorein uutinen on se, että Talvirallin paikkakunnaksi on varmistunut Kalakoski. Siitä, missä Kontioralli pidetään kesällä 2004, kerromme vasta MP-messuilla ensi vuoden puolella. Tänä vuonna on vielä mahdollista ilmoittautua järjestämään Jumbo Run, Akkaralli, K-18 ja Sivuvaunujen kesäkokoontuminen. Perinteisen tapahtuman voi varata omalle kerholleen tai porukalleen ottamalla yhteyttä kerhoisäntäämme Tuomas Keski-Kor-suun.

Hallituksen seuraava kokous pidetään tammikuun puolessa välissä. Tällöin viimeistellään messujärjestelyjen yksityiskohdat. Niiltä osin voitte tulla tarkistamaan tulokset osastollemme Helsingin Messukeskukseen. Muista uutisista kerromme helmikuussa ilmestyvässä Motoristissa.

Hallitus

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 R.Y:n SÄÄNNÖT

1. Tämän yhdistyksen nimi on Moottoripyöräkerho 69.

2. Kerhon kotipaikka on Helsinki.

3. Kerhon tarkoituksena ja toimintamuotoina ovat:

- Kasvattaa jäsenissä rehtiä moottoripyöräilijähenkeä.
- Opettaa jäsenille vastuuntuntoa liikenteessä.
- Edesauttaa jäseniä omaksumaan oikea ajotapa sekä perustaa hyvät suhteet moottoripyöräilijöitten ja yleisön välille ja ylläpitää niitä.
- Suoda jäsenille mahdollisuus vaihtaa mielipiteitä moottoripyöriä ja moottoripyöräilyä koskevissa asioissa järjestämällä illanviettoja, kerhoajeluja, retkiä ja ralleja.
- Antaa neuvoja ja auttaa jäseniä moottoripyörien käytössä ja huollossa.
- Julkaista kerholehteä.
- Ylläpitää yhteyttä ulkomaisiin moottoripyöräkerhoihin sekä yleensä tiedottaa jäsenille moottoripyörämaailman tapahtumista.
- Vaikuttaa moottoripyöräalan lainsäädäntöön, vakuutuslainsäädäntöön ja eri sidosryhmiin tekemällä esityksiä ja antamalla lausuntoja moottoripyöräilyä koskevista asioista.

4. Tähän yhdistykseen voivat liittyä varsinaisiksi jäseniksi kaikki moottoripyörän omistajat ja haltijat niin, että korkeintaan 1/3 yhdistyksen jäsenistä saa olla ulkomaalaisia.

- Kerhon jäsenmaksu ja ainajäsenmaksu määrätään vuodeksi kerrallaan vuosikokouksessa ja jäsenyys kestää yhden kalenterivuoden ainajäsenyyttä lukuunottamatta, joka on elinikäinen. Kullakin varsinaisella jäsenellä on oikeus äänestää kerhon kokouksissa yhdellä äänellä.
- Henkilö, joka ei ole moottoripyörän omistaja tai haltija, saa liittyä kerhoon kannattajajäseneksi, mikäli hän suorittaa jäsenmaksun. Kannattajajäsenellä ei ole äänioikeutta, eikä hän ole valintakelpoinen kerhon hallitukseen. Kannattajajäseneksi voi liittyä myös juridinen henkilö.

- Jäsen saa halutessaan erota kerhosta välittömästi. Tällöin ei jo suoritettua jäsenmaksua tai sen osaa palauteta.
- Jos jäsen aiheuttaa vahinkoa kerholle tai sen toiminnalle tai muuten toimii kerhon sääntöjen tai tarkoituserien vastaisesti, voi kerhon hallitus ehdottaa hänen erottamisensa vuosikokoukselle, joka lopullisesti päättää erottamisesta.
- Hallitus voi ehdottaa erityisesti ansioituneitten henkilöitten kutsumista kerhon kunniajäseneksi. Kunniajäseneksi kutsumisesta päättää vuosikokous. Kunniajäseneltä ei peritä jäsenmaksua.

5. Kerhon hallitus, johon kuuluu kymmenen jäsentä, valitaan vuosikokouksessa. Hallituksen jäseneksi voidaan valita kerhon varsinainen jäsen, joka on nuhteeton Suomen kansalainen kuitenkin niin, että vähintään kaksi hallituksen varsinaista jäsentä, joista toinen on hallituksen puheenjohtaja, ovat täysi-ikäisiä. Hallituksen jäsenet ovat virassa vuoden, jonka jälkeen heidät voidaan valita uudelleen. Hallituksen tulee kokoontua vähintään neljä kertaa vuodessa. Hallitus on päätäntävaltainen, jos puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja sekä vähintään neljä jäsentä on läsnä, ja he ovat päätöksistä yksimielisiä. Kerhon nimen kirjoittavat hallituksen puheenjohtaja yksin tai kaksi hallituksen varsinaista jäsentä yhdessä. Pankki, posti yms. juoksevista raha-asioissa voi kassan-hoitaja kirjoittaa kerhon nimen yksin.

Hallituksen kymmenen jäsentä ovat:

- Puheenjohtaja vastaa oikeasta menettelystä hallituksen kokouksissa ja hallituksen päätösten toimeenpanosta.
- Varapuheenjohtaja toimii kerhon pr-henkilönä kotimaassa.
- Sihteeri vastaa pöytäkirjan pitämisestä kerhon ja hallituksen kokouksissa. Sihteeri hoitaa kerhon kirjeenvaihdon ja jäsenyysasiat. Hän voi kutsua avukseen tarvitsemansa määrän apulaisia.
- Kerhoisäntä järjestää illanvietot, kerhoretket, rallit ja muut kerhotapahtumat. Hän voi kutsua avukseen tarvitsemansa määrän apulaisia.
- Toimittajan tulee hoitaa kerhon lehteä ja ylläpitää yhteyttä lehdistöön. Myös toimittaja voi kutsua apulaisia kerholehden valmisteluun, jakeluun ja muihin sellaisiin tehtäviin.
- Kassanhoitaja vastaa kerhon ja kerholehden raha-asioista, hoitaa kerhon kirjanpitoa ja pankkitiliä. Kassanhoitajan tehtäviin kuuluu lisäksi jäsenmaksujen suorituksen tarkkaileminen.
- Neljän muun jäsenen toimenkuvat ovat: Koulutusvastaava vastaa kerhon liikennekoulutuksesta, NMR-vastaava vastaa pohjoismaisesta yhteistoiminnasta, aluetoimintavastaava vastaa alueellisesta toiminnasta Suomessa, nuorisovastaava vastaa kerhon nuorisotoiminnasta. Yhdistyksellä voi olla yhdistyksen alaisuudessa toimivia rekisteröimättömiä aluekohtaisia alajaoksia.

6. Kerhon tilikautena on aika 1.8.-31.7. Hallituksen on annettava kertomus toiminta-

kaudeltaan ja lopulliset tilit vastaavalla tilikaudella vuosikokouksen valitsemille tilintarkastajille viimeistään seuraavan elokuun kuluessa. Tilintarkastajien on annettava kerholle osoitettu lausuntonsa hallitukselle viimeistään kahta viikkoa ennen vuosikokousta.

7.

Kerhon vuosikokous pidetään syyskuussa kerhon hallituksen määräämässä paikassa ja kutsu siihen on julkaistava kerhon lehdessä viimeistään kahta viikkoa ennen kokousta.

Vuosikokouksessa:

- a) Valitaan kokouksen puheenjohtaja.
- b) Valitaan pöytäkirjan pitäjä ja kaksi pöytäkirjan tarkastajaa.
- c) Hyväksytään hallituksen toimintakertomus ja tilinpäätös edelliseltä toimintakaudelta sekä päätetään tilintarkastajien lausunnon perusteella tili- ja vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle tai päätetään muista toimenpiteistä, joihin tilintarkastajien kertomus ehkä antaa aihetta.
- d) Toimitetaan hallituksen jäsenten vaali.
- e) Toimitetaan tilintarkastajien ja heidän varamiestensä vaali.
- f) Päätetään jäsen- ja ainajäsenmaksun suuruudesta. Ainajäsenmaksun on oltava vähintään 15-kertainen vuosijäsenmaksuun verrattuna.
- g) Päätetään toimintasuunnitelmasta ja talousarviosta.
- h) Käsitellään muut kokouskutsussa mahdollisesti mainitut asiat.

8.

Kerho kokoontuu ylimääräiseen kokoukseen hallituksen kutsusta tai jos vähintään kymmenesosa kerhon jäsenistä sitä kirjallisesti pyytää hallitukselta ilmoittamansa asian käsittelyä varten. Kokouskutsu ylimääräiseen kokoukseen on julkaistava samoin kuin vuosikokouskutsu.

9.

Näihin sääntöihin alkoon tehtävä muutoksia tai yhdistystä purettakoon, ellei vähintään 3/4 kerhon kokouksessa annetuista äänistä kannata tällaista esitystä. Sääntöjen muuttamisesta tai kerhon purkamisesta on mainittava kokouskutsussa.

10.

Jos kerho purkautuu, lankeavat mahdolliset kerhon varat moottoripyörämuseolle, jos sellainen kerhon lopettamishetkellä on Suomessa, muussa tapauksessa Tampereen teknilliselle museolle.

Moottoripyöräkerho 69 ry:n (MP69) säännöt

(Muutettu vuosikokouksessa 14.9.2003. Muutospykälät kokonaisuudessaan merkitty kursivilla.)

1.

Yhdistyksen nimi on Moottoripyöräkerho 69 ry. (MP69) (jäljempänä kerho).

2.

Kerhon kotipaikka on Helsinki.

3.

Kerhon tarkoituksena ja toimintamuotoina ovat:

- a) Kasvattaa jäsenissä rehtiä moottoripyöräilijähenkeä.
 - b) Opettaa jäsenille vastuuntuntoa liikenteessä.
 - c) Edesauttaa jäseniä omaksumaan oikea ajotapa sekä perustaa hyvät suhteet moottoripyöräilijöitten ja yleisön välille ja ylläpitää niitä.
 - d) Suoda jäsenille mahdollisuus vaihtaa mielipiteitä moottoripyöriä ja moottoripyöräilyä koskevissa asioissa järjestämällä illanviettoja, kerhoajeluja, retkiä ja ralleja.
 - e) Antaa neuvoja ja auttaa jäseniä moottoripyörien käytössä ja huollossa.
 - f) Julkaista kerholehteä.
 - g) Ylläpitää yhteyttä ulkomaisiin moottoripyöräkerhoihin sekä yleensä tiedottaa jäsenille moottoripyörämaailman tapahtumista.
 - h) Vaikuttaa moottoripyöräalan lainsäädäntöön, vakuutussäädöksiin ja eri sidosryhmiin tekemällä esityksiä ja antamalla lausuntoja moottoripyöräilyä koskevista asioista.
- Kerho voi toimintansa tukemiseksi ottaa vastaan lahjoituksia ja testamentteja ja omistaa toimintaansa varten tarpeellisia kiinteistöjä.*

4.

Kerhon varsinaisina jäseninä voivat olla moottoripyöräilyn harrastajat.

Kerhon jäsenmaksu ja ainajäsenmaksu määrätään vuodeksi kerrallaan vuosikokouksessa ja jäsenyys kestää yhden kalenterivuoden ainajäsenyyttä lukuunottamatta, joka on elinikäinen. Kullakin varsinaisella jäsenellä on oikeus äänestää kerhon kokouksissa yhdellä äänellä.

Kerholla voi olla myös kannattajajäseniä. Kannattajajäsenellä ei ole äänioikeutta kerhon kokouksissa. Kannattajajäseneksi voi liittyä myös juridinen henkilö.

Jäsen saa halutessaan erota kerhosta välittömästi. Tällöin ei jo suoritettua jäsenmaksua tai sen osaa palauteta.

Jos jäsen aiheuttaa vahinkoa kerholle tai sen toiminnalle tai muuten toimii kerhon sääntöjen tai tarkoituserien vastaisesti, voi kerhon hallitus ehdottaa hänen erottamistaan vuosikokoukselle, joka lopullisesti päättää erottamisesta. Mikäli jäsen jättää jäsenmaksunsa maksamatta, voi kerhon hallitus erottaa hänet varoituksen jälkeen.

Hallitus voi ehdottaa erityisesti ansioituneiden henkilöiden kutsumista kerhon kunniajäseneksi. Kunniajäseneksi kutumisesta päättää vuosikokous. Kunniajäseneltä ei peritä jäsenmaksua.

5.

Kerhon hallitus valitaan vuosikokouksessa.

Hallituksen jäseneksi voidaan valita kerhon varsinainen jäsen, joka on nuhteeton Suomen kansalainen kuitenkin niin, että vähintään kaksi hallituksen jäsentä, joista toinen on hallituksen puheenjohtaja, ovat täysi-ikäisiä.

Hallituksen jäsenet ovat virassaan vuoden, jonka jälkeen heidät voidaan valita uudelleen. Hallituksen tulee kokoontua vähintään neljä kertaa vuodessa. Hallitus on päätäntävaltainen, jos puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja sekä vähintään neljä jäsentä ovat läsnä. Kerhon nimen kirjoittavat hallituksen puheenjohtaja yksin tai kaksi hallituksen varsinaista jäsentä yhdessä. Pankki, posti yms. juoksevilla raha-asioissa voi taloudenhoitaja kirjoittaa kerhon nimen yksin.

Hallitukseen kuuluu puheenjohtaja ja seitsemästä (7) kymmeneen (10) jäsentä. Hallitus valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan. Hallituksen jäsenten vastuualueet ovat seuraavat:

a) Puheenjohtaja vastaa oikeasta menettelystä hallituksen kokouksissa ja hallituksen päätösten toimeenpanosta.

b) Sihteeri vastaa pöytäkirjan pitämisestä kerhon ja hallituksen kokouksissa ja hoitaa kerhon kirjeenvaihdon.

c) Kerhoisäntä tai -emäntä vastaa illanviettojen, kerhoretkien, rallien ja muiden kerhotapahtumien järjestämisestä.

d) Päätoimittaja vastaa kerhon lehden ilmestymisestä, yhteydenpidosta lehdistöön sekä kerhon sähköisestä tiedottamisesta.

e) Taloudenhoitaja vastaa kerhon ja kerholehden raha-asioista, hoitaa kerhon kirjanpitoa ja pankkitiliä. Taloudenhoitajan tehtäviin kuuluu lisäksi jäsenmaksujen suoritusten tarkkaileminen.

f) Koulutusvastaava vastaa kerhon koulutusasioista.

g) Kansainvälisistä asioista vastaava hoitaa kerhon kansainvälisiä yhteyksiä.

h) Jäsenasioista vastaava vastaa kerhon jäsenrekisterin ylläpidosta.

i) Hallituksen muiden mahdollisten jäsenien toimenkuvat päättää hallitus.

Hallitus voi kutsua avukseen tarpeellisen määrän toimihenkilöitä. Näitä voivat olla esimerkiksi kerhotavarakauppias, tiedottaja ja web-vastaava.

Kerholla voi olla rekisteröimättömiä aluekohtaisia alajaoksia.

6.

Kerhon tilikautena on aika 1.7.–30.6. Hallituksen on annettava kertomus toimintakaudeltaan ja lopulliset tilit vastaavalta tilikaudelta vuosikokouksen valitsemille tilintarkastajille viimeistään seuraavan elokuun kuluessa.

Tilintarkastajien on annettava kerholle osoitettu lausuntonsa hallitukselle viimeistään kahta viikkoa ennen vuosikokousta.

7.

Kerhon vuosikokous pidetään syyskuussa kerhon hallituksen määräämässä paikassa ja kutsu siihen on julkaistava kerhon lehdessä viimeistään kahta viikkoa ennen kokousta.

Vuosikokouksessa

a) Valitaan kokouksen puheenjohtaja.

b) Valitaan pöytäkirjan pitäjä ja kaksi pöytäkirjan tarkastajaa.

c) Hyväksytään hallituksen toimintakertomus ja tilinpäätös edelliseltä toimintakaudelta sekä päätetään tilintarkastajien lausunnon perusteella tili- ja vastuuvapauden myöntämisestä hallitukselle tai päätetään muista toimenpiteistä, joihin tilintarkastajien kertomus ehkä antaa aihetta.

d) Toimitetaan hallituksen jäsenten vaali.

e) Valitaan kaksi tilintarkastajaa ja heille henkilökohtaiset varamiehet.

f) Päätetään jäsen- ja ainajäsenmaksun suuruudesta. Ainajäsenmaksun on oltava vähintään 15-kertainen vuosijäsenmaksuun verrattuna.

g) Päätetään toimintasuunnitelmasta ja talousarviosta.

h) Käsitellään muut kokouskutsussa mahdollisesti mainitut asiat.

Kerhon vuosikokouksessa ei saa äänestää valtakirjalla.

8.

Kerho kokoontuu ylimääräiseen kokoukseen hallituksen kutsusta tai jos vähintään kymmenesosa kerhon jäsenistä sitä kirjallisesti pyytää hallitukselta ilmoittamansa asian käsittelyä varten. Kokouskutsu ylimääräiseen kokoukseen on julkaistava samoin kuin vuosikokouskutsu.

Kerhon ylimääräisessä kokouksessa ei saa äänestää valtakirjalla.

9.

Näihin sääntöihin älköön tehtäkö muutoksia tai yhdistystä purettako, ellei vähintään 3/4 kerhon kokouksessa annetuista äänistä kannata tällaista esitystä. Sääntöjen muuttamisesta tai kerhon purkamisesta on mainittava kokouskutsussa.

10.

Jos kerho purkautuu, lankeavat mahdolliset kerhon varat moottoripyörämuseolle, jos sellainen kerhon lopettamishetkellä on Suomessa, muussa tapauksessa teknilliselle museolle.

MOOTTORIPYÖRÄKERHON PIKKUJOULUISSA

Teukka &v. tässä, terve taas. Moottoripyöräkerhon sedät kyselivät viime viikolla, olenko tulossa kerhon pikkujouluihin. Ikäviä setiä, koska tiesivät vallan hyvin, ettei äiti päästäisi.

Mutta sitten sattui jotain: Kun äiti teki aamiaista, se vahingossa leikkasi leipäveitsellä imurin sähköjohdon poikki. Siitä paikasta se singahti puhelimeen ja soitti Heedenkreenein setälle. Heedenkreenei oli koko viikon työmatkalla jossain Pohjanmaalla eikä ehtinyt meille ennen kuin perjantai-iltana. Se taas sattui olemaan juuri mopokerhon pikkujouluilta.

Äiti pitää imuria makuuhuoneen komerossa. Kun Heedenkreenei sitten tuli, ne meni äitin kanssa makuuhuoneeseen korjaamaan sitä imuria, ja käskivät minut taas ulos. Onneksi äiti ei tiennyt pikkujouluista, vaikka musiikki soi niin, että koko talo pauhasi. Mutta äiti ei varmaan kuullut sitä imurin ääneltä.

Kerhon sedät ihmettelivät, kun tulinkin pikkujouluihin. Reino setä kai lupasi katsoa vähän perääni, joten Kingi avasi minulle Coca-Cola pullon ja sanoi, että talo tarjoaa. Äiti oli kieltänyt minua juomasta kaljalimsaa, kun siitä tulee pyöräryksiin. En halunnut pyörtyä, joten join vain Colaa, mutta joinkin sitä sitten monta pulloa.

Ilma oli vähän pahanhajuinen, kun sedät polttivat niin paljon tupakkaa. Reino-setä sanoi, että tupakka on aikuisten tutti. Minä en ymmärrä miksi aikuisilla pitää olla tutti. Enhän minäkään ole imenyt tuttia enää moneen vuoteen.

Enska-Jussi oli tehnyt vanhoista penkeistä ja lankuista kerhohuoneen perälle lavan, jossa soitti ihan oikea bändi. Tunistinkin yhden soittajista. Se oli naapurikerhon Ulpukka ja se soitti Hammondeja. Räppäri kertoi, että koko bändi oli naapurikerhosta ja kaikki ne olivat motoristeja. Motoristit on sitten kivoja, kun ne osaa aina ihan kaikkea.

Kerhohuoneen sivulla oli joulukuusi. Tai ei se ollut kuusi vaan taideteos, jonka Topi-setä oli nähnyt unessa ja hitsannut kokoon kolmesta ruosteisesta Jawan rungosta. Reino-setä kertoi, että rimpsut olivat moottoripyörän ketjuja ja roikkuvat koristeet mäntiä. Oli siinä mittareita ja etulamppujakin ja tähdeksi oli laitettu Kingin Arielin vanha takaratas. Niin ja roikkui siinä Topi-sedän kellokin, joka oli hitsautunut vahingossa metallirannekkeestaan siihen kiinni.

Bändi soitti kauhean kovaa. Korviin sattui, ja kurkkuni tuli ihan käheäksi kun koitin jutella motoristisetien kanssa. Jotkut istuivat vain pöydissä, jotkut tanssivat ja jotkut heittivät tikkaa. Yhdessä pöydässä pelattiin korttia. Yritin mennä pelaamaan korttia, mutta sedät eivät osanneet kai mustaa majjaa, enkä ymmärtänyt kun ne sanoivat että minulla ei ole rahaa. En minä aikoonut niitä kortteja ostaa, vaan pelata niillä.

Bändi lopetti hetkeksi, kun jaettiin kerhon kiertopalkinnot. Pisimmän matkan kesän aikana oli taas ajanut Reino-setä. Sen Bemarissa on jo yli kaksisataa tuhatta kilsaa mittarissa. Eniten kokoontumisajoja oli kiertänyt Kingi ja vuoden surinasussuksi valittiin Pirkko. Topi-setä sai vuoden sähläri -palkinnon jo

kahdeksatta kertaa. Yhtenä vuonna se oli mennyt Räppäriille kun tältä oli pyörä karannut käsistä ja päätyneet korkealle puuhun. Mutta eihän pyörä voi hypätä puuhun?

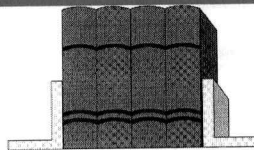
Sitten Leena ja Pirkko ja pari muuta tatiä meni siihen bändin lavan eteen riviin ja Kingi kuulutti, että nyt on joku vettisöt-kilpailu. Sen kai piti olla niinkuin joku missikisa, mutta se meni pilalle, kun Räppäri otti paloetkun ja suihkutti kaikki tatiit ihan läpimäriksi.

Sitten ne tytöt joutui riisumaan ne märät paitansa siinä kaikkien nähden kun Topi-setä oli nukahtanut vessaan ja ovi oli jäänyt lukkoon. Minä en taida enää tykätä Räppäristä. Se taitaakin olla aika tuhma setä. Toisetkin setät nauroivat ja huusivat. Minun kävi vähän niitä tätejä sääli.

Sitten menin baaritiskin takaa hakemaan lisää colaa. En löytänyt Coca-Colaa, mutta löysin pullon jotain muuta colaa. Mielestäni se kyllä maistui omituiselta. Sitten kohta minulle tuli paha olo ja musiikki muuttui semmoiseksi kuminaksi. Reino-setä tuli luokseni ja sanoi jotain, että nyt se on juonut Leenan Nicolanat. Sitten Reino-setä otti minut syliinsä ja kantoi minut veljensä kanssa kotiin. Hassua, en tiennytkään että Reino-setällä on kaksoisveli.

Aamulla äiti herätti minut ja toi kinkkuvoileivän ja teetä minulle sänkyyn. Hän vaan huokaili ja näytti vähän huolestuneelta. Heedenkreenei ei kai sitten ollut saanut illalla imuria kuntoon, kun sekin oli näemmä jäänyt yöksi.

– Motoristin kirjahyllystä –

Homma hanskassa

– hanska hukassa!

Tämä ei ole norjalaisvitsi, vaikka norjalaisista johtuukin. Päinvastoin alkavat olla vitsit vähissä, jos ei saada sponsoreita.

Viime talvena ilmaantui 69:n kouluttajapalaveriin norjalaisten tekemä kirja Full Control. Opas, melkein pä oppikirja motoristeille. Opusta tutkittiin ja innokkaan alun jälkeen into vain kasvoi. Tekstin sisältö osoittautui kohtuullisen asialliseksi ja asiantuntemuksella tehdyksi. Mitään varsinaista uutta ruutia ei sisällössä ollut, mutta asioita kerrottiin riittävän perusteellisesti, jotta niihin oli helppo uskoa. Niinpä seuraavien kouluttajapalaverien aiheena olikin pääasiassa tarkempi kirjan läpikäyminen. Ainakin pääkohdit tain tuli kirja käännettyksi ja sai talven kuussa työnimen Hanska.

Kun koko opus oli referoitu kannesta kanteen, oli siinä vaiheessa kerrattu monia hyviä asioita ja jokainen kouluttaja saanut rautaisen kertauksen moottoripyörän käsittelystä ja käyttäytymisestä ja päässyt pohtimaan koko ajamisen filosofiaa niin halutessaan.

Norjassa tämä kirja on NMCU:n toi-

mesta jaettu kaikille motoristeille ilmaiseksi. Tyylikkään näköinen ja kokoinen teos oli käännetty myös englanniksi. Norjalaisten suostumuksella ryhdyttiin siten perusteellisempaan kääntämiseen ja tekstin muokkaamiseen suomenkielelle. Kuten Norjassakin, on tämä kirja Suomessa tarkoitus saada mahdollisimman monen motoristin luettavaksi. Yhtenä kääntämisen ja julkaisemisen ehtona on, ettei tällä opuksella tehdä voittoa, vaan se on norjalaisen mallin mukaan lahja motoristeilta motoristeille.

Kirja sisältää monipuolisesti tietoa moottoripyörällä ajamisesta ja sen käyttäytymisestä eri tilanteissa, sekä sopivasti ajomekaniikkaan ja fysiikkaan liittyviä perusteita. Selkeät ohjeet ajamisesta ja sopivat harjoittelumallit erilaisiin liikennetilanteisiin ovat olennainen osa sisällöstä. Nämä yhdessä auttavat varmasti ymmärtämään, miksi moottoripyörällä ajaminen on niin hauskaa ja joskus ehkä vähän vaikeakin. Uutta tietoa ei löydä vain alkupään kilometreillä oleva motoristi, vaan kokeneempikin saa taatusti jotain

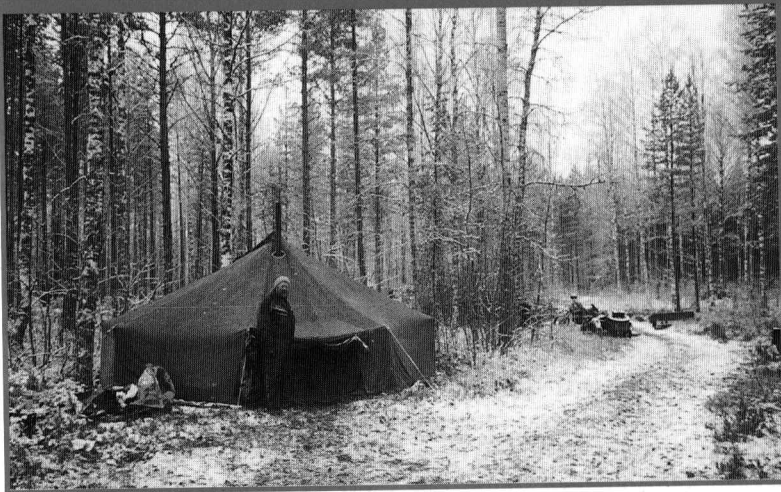
lisää takataskuunsa. Tätä kirjaa ei tarvitse lukea sivu sivulta kannesta kanteen, vaan sieltä voi valita haluamansa aiheen ja paneutua juuri siihen. Jos Hanska saadaan toteutettua aiotussa muodossa ja laajuudessa niin ei n. 100 sivuisen kirjan, joka muuten sisältää paljon erittäin hyviä, havainnollistavia kuvia, lukeminen kokonaan hirveän kauan kestä.

Projektin jatkumiseksi ovat MP69 kouluttajat hakeneet ja hakevat edelleenkin yhteistyökumppaneita, jotta työ ei valuisi hukkaan. Tämänhetken suurin on-

gelma on painamisen rahoittaminen. Kappale määrä on melko suuri, kun keran tavoitellaan kaikkia tai ainakin suurinta osaa suomalaisista moottoripyöräilijöistä. Kiinnostus on tietenkin melkoista, mutta eurojakin tarvitaan. Harrastaminen muuten maksaa aina! Kirvestä ei Eikun: Hanskaa ei laiteta naulaan enää tässä vaiheessa. Kun homma alkaa joskus olemaan valmiina tulette sen varmasti kuulemaan ja näkemään.

MP69 kouluttajat

Tapani Majaharju leiriytyi jo torstaina ettei hätäisimmät kerkiä erelle.

Pystymettä 2003

24.-26.10. Peräseinäjoki

Pystymettä oli tällä kertaa Peräseinäjoen Sammatissa, entisen sotavankileiri 15:n maastossa, järjestäjänä Soitinyhtye Vanhat Pyörät kapellimestarinaan Antti "Rymy" Jutila.

Rallipaikka, vankileiri numero 15 oli muhinut Matti Saarisen päässä vuosikaudet Pystymettä-ralliin sopivan erinomaisen sijaintinsa ja telttailumaastonsa takia. Vankileiriin oli tarkoitus tuoda venäläisiä sotavankeja. Rakentaminen aloitettiin 1941, asiakkaita sinne ei koskaan ehtinyt tulla. Rakennuksista on jäljellä vain vähän raunioita.

Ensimmäiset talkoot pidimme kuuden miehen porukalla toukokuussa, jolloin nostelimme ja katkoimme maassa makaa-

vat puut kuivumaan. Toiset muutama päivä ennen tapahtumaa, riu'un teko, ja hiukan "huoltoasemien" suunnittelua, sekä enduroreitien merkitseminen.

Perjantai aamu näytti varsin talviselta, lumisade oli välillä melkoinen. Opastuskylttejä viedessä kävi mielessä mahtaako kukaan lähteä ajamaan tällaiseen keliin. Lumisade onneksi lakkasi aamupäivällä ja loppuajan oli varsin hyvä keli, -7 astetta alimmillaan.

Ensimmäinen päivystäjä, Tapsa Majaharju aloitti jo torstai-iltana, mutta sai odottaa vieraita varsin pitkään, perjantaihin puoleen päivään. Herrat Holm ja Salo Kaskisista saivat kunnian olla ensimmäiset vieraat ja valita parhaan paikan. Tä-

män jälkeen pikku hiljaa Sammatin Kupparinperän tie sai kokea ruuhkan jota se tuskin aikaisemmin on kokenut, vieraskirjasta löytyi sunnuntaina 113 nimeä, ihan mukava määrä. Vieraita oli ympäri Suomea pohjoisosaa lukuun ottamatta: Raahen seudulta, Savon sydäimestä, Kouvolan seudulta, joitakin mainitakseni.

Tampereen pohjoispuolen kautta tulleet saivat ajaa varsin lumisissa olosuhteissa, olipa joku nähnyt vastaan tulevia, takaisin pyörtäneitäkin pyöräilijöitä. Liukkaus teki joillekin tepposet, jokunen lievä kaatumisenkin sattui.

Enduroreittiäkin jotkut kokeilivat, taisi olla tarpeeksi vaativa, otsan hikikarpat sen kertoivat.

Ralli sujui tuttuun tapaan hyvän motoristitunnelman vallitessa, turisteissa tuttujen ja tuntemattomien kanssa maailmaa parantaen. Rosvo paistit paistuivat, lihapadat porisivat, makkarat paistuivat. Järjestäjien paistumassa ollut kymmenkiloinen lohi koki kovia jo ennen suihin joutumista: Tipahti muutaman kerran rakovalkean päältä maustumaan maahan ja kävi painiottelun Rymyn kanssa. Rymy voitti: Lohi kun oli kypsä jo ennen ottelua. Mineraalitarve tuli taakulla tyydytettyä.

Yksi Pystymettän ylellisyyksistä "Raikas juomavesi".

Perinteinen "saundin" kuuntelu. 15 cm pakoputkesta.

Polttopuiden kuljetustyyli URAL.

Leirinäkymä.

Sotavankileiri n:o 15.

Pystymettä 2003 osallistujia. Pöllillä istumas Rymy. oikalla "Karhu" Kari Rutanen Konginkangas

Toinen Pystymettän "ylellisyys" riukukin oli, mutta nestemäinen helpotus kukin tyyllillään.

Kaikki onnistui hyvin ainakin järjestäjien mielestä, toivottavasti myös osallistujien. Polttopuitakin oli ilmeisesti riittävästi, koska metsästä löytyi vielä traktorikuormallinen tähtei-tä, no talvirallissahan niille on käyttöä.

Sunnuntaina lähdön koittaessa muutamasta ajoneuvosta oli akku päässyt tyhjentymään, toisiin auttoi pieni työntö, toisiin varavoima jota löytyi järjestäjiltä.

Taisipa joku pyörä matkustaa oikein herroiksi kotiin auton peräkärjessä.

Kiitokset osallistujille hyvästä tunnelmasta. Taas sen huomasi, motoristeista lähes kaikki ovat erinomaisen sosiaalista porukkaa! Toivottavasti taas tavataan!

Kiitokset maanomistajille, minkäänlaista ongelmaa ei ollut alueen eikä enduroreitin järjestämisessä.

Kiitokset tarvikkeiden lainaajille ja lahjoittajille.

Tervetuloa Talviralliin, joka on 6.-8. 2. -03, myös Peräseinäjoella. Järjestäjänä sama porukka, hiukan vahvistettuna.

Moottoripyörällä pohjoisnavalle!

Olin pitkään jo suunnitellut todellista extreme-matkaa pyörälläni. Matkan päämääränä olisi kaukainen ja kylmä pohjoisnapa. Luonnollisinta olisi tietysti lähteä matkalle pohjoiseen kesäaikaan, kun olisi lämmin-tä. Tulin kuitenkin laskuissani siihen tulokseen, että jäätien teko olisi hankalampaa kesällä. Pyörää ei huollettu, koska en koskaan uskonut pääseväni perille. Varustelu oli arktinen ja normaali, lukuun ottamatta paria lisätarviketta. Nimittäin naapurin papalta pöllittyä sirkkelinterää, jolla oli jäätiköllä tarkoitus korvata takavanne. Ja koska ajattelin nopeusmittarin kuitenkin jäätyvän reissussa, olin korvannut sen kaleidoskoopilla – voipahan katsella matkalla ainakin jänniä kuvioita, jos valkoinen maisema tylsistyyttää.

Starttasin matkaan tammikuun alussa, mukaan paljon polttoainetta ja vettä jäätien tekoon. Matkareitti kulki Oulun ja Kilpisjärven kautta Norjan rannikolle Tromssaan. Siellä huomasin, ettei kaikkia polttoaineita ja vesiä olisi kannattanut raahata matkalle ihan kotoa asti... Vaihdoin sirkkelinterän alle ja nukuin rauhaisan yön kuutamossa upeiden maisemien keskellä. Aamuyön tunteina siirryin vihdoin rannikon tukevalle jääpeitteelle, josta joutui tietysti välillä lapioimaan lumikinoksia sivuun. Koska Islanti ja Grönlanti olivat samalla suunnalla, päätin poiketa kat-

somassa molempia paikkoja.

Ensimmäinen päivä meni todella hienossa säässä ajellessa. Auriko paistoi ja tuuli oli tuivertanut lumet pois ajoreitiltä. Ennen pimeän tuloa rakensin jäätä uskolliselle harrikalleni tallin. Itse nukuin taivasalla jäällä, mutta ei sitä pyörän tarvitse sentään kylmyydestä kärsiä. Aamulla lähdin liikkeelle aikaisin, oli tarkoitus saada tallin rakentamisessa menetetty aika kiinni. Talvi oli ollut todella ankara ja meri jäätynyt liki Islantiin asti. Muutama sata kilometriä ennen Reykjavikia oli jääpeitteeseen syntynyt railo. Onneksi oli valoisaa, muuten olisin saattanut joutua uimaan pyöräni kanssa hetken. Muutaman sadan metrin railon selvitin kuitenkin ah-tojaisista kasaamallaan hypyillä. Reipas vauhti ja Evel Knievel olisi ollut kateellinen ilmalennosta. Pyörän runko tosin katkesi alastulossa, mutta onneksi huomasin sen jo kymmenen kilometrin ajon jälkeen. Tinakolville ja mukaan otetuille tinakengille löytyi käyttöä. Notkistin tinat ja nielin ne, niin sain sitten paskanjäykkänä pidettyä pyörän kasassa aina Reykjavikiin asti.

Islannin pääkaupungissa sain pyörän valtuutetulle korjaamolle – itse keskityin rankkaan ryyppäämiseen. Akvaviitin ja kalanmaksäöljyn sekoituksella tinatappi putkahti parin päivän päästä retkeilymajan lattialle ja sain vihdoin istuttua hiukan

rennommin. Kilahdus kertoi samalla, että matkaa olisi syytä jatkaa. Paikallinen paja oli asiantuntevasti korjannut superini – työn jälki oli kyllä öljytankkerityyppistä, mutta ainakin kestää. Ja ei auta viedä miinhinkään virapelipajaan hitsattavaksi, sillä ekstratakuu oli vielä voimassa pyörään.

Säätila oli muuttunut dokaamisen aikana hälyttävästi ja pakkaneen oli kiristynyt todella paljon. Aurinko kuitenkin paistoi, joten näkyvyyskin oli OK. Varsinkin kun avokypärällä ajellessa – totta kai tyyli ennen kaikkea – nenä tippui jo ensimmäisen sadan kilometrin ajon jälkeen pois näköä haittaamasta. Kosteaa ilmaa ja pakkaneen kun vielä jäädyttivät silmät umpeen, niin ajosta alkoi tulla todella mielenkiintoista. Voin sanoa, että matka Islannista Grönlantiin oli yksi karneimmista hetkistä elämässäni – kaikki kaksi ja puoli tuntia. Matka sujui todella niin nopeasti, koska maapallohan pyörii vastaan ja jää oli todella liukasta. Vihdoin sokkona törmäsin grönlantilaisien hylkeenpyytäjien igluun. Tämä aiheutti hiukan hämmennystä väessä, mutta sulattivat sentään minut ajokuntoon. Ruokaakin tarjosivat ja vaihtojaan, mutta kun kotona oli jo yksi odottamassa, niin kieltäydyin ainakin jälkimmäisestä.

Seuraava päivä pohjoisnapaa kohden ajaessani näytti aluksi olevan kuin lasten leikkiä.

Vaikeudet alkoivat kun vihdoon saavuini jäätikön reunaan. Nyt oli kotoa tuodulla lähdevedellä käyttöä. Kastelukannun viritin pyörän keulalle kaleidoskooppiin jee-susteipillä kiinni, josta se lorotti -20 asteista vettä meren pinnalle. Ajaminen oli nyt kellosepän tarkkaa puuhaa. Jos ajoi liian kovaa, niin vesi ei ollut ehtinyt vielä jäätyä ja saattoi molskahtaa mereen. Liian

an hiljainen vauhti puolestaan saisi ohuen jääkerroksen murtumaan ja pyörän painumaan syvyysiin. Onneksi tätä hommaa ei tarvinnut tehdä kuin pari- kolmesataa kilometriä.

Kun vihdoin pääsin napajäätikölle oli tarkka ajo kasannut paineet päässä jo todella rajuiksi. Arvata saattaa mitä tapahtui, kun tien tukkona löntystelevä jääkarhu ei suostunut väistämään tarpeeksi ajoissa. Törmätessäni karhun ahteriin vasta kaatuessani tajusin vastustajani huikean koon. Selvästi nälkäinen karhu hyökkäsi kimppuuni kuin veli joulupöytään. Muistin jääkarhujen pelkäävän tulta, mutta jäänyt nippu sormia ja Zippo ei ollut toimiva yhdistelmä. Irrotin etummaisen sylinterin ja työnsin lämpimikseni käteni sylinteriputkeen. Samassa välähti päässäni ajatus, nokka on karhulle arka paikka, ja huitaisin karhua tulikuuma sylinterillä suoraan kuonon päähän. Johan lähti karhu vinhaa vauhtia kaakon suuntaan karhuun. Eli kannattaa muistaa tuo oiva kikka, jos satutte joskus matkallanne törmäämään karhuun.

Paikkailiin teipin avulla hiukan karrelle palaneen kaasukäden ajokuntoon ja jatkoin matkaa. Ajattelin kiinnitellä sen sylinterin kiinni vasta iltasella, kun saavun pohjoisnavalle. Tähtien valaistessa hankea kuin tuhansin pikku led-valoin, oli liki tarunhoitoista ajella aina navalle asti. Vihdoin tuo upea, loistava pohjoisnapa olikin edessäni. Tunnekuohon ja väsymyksen vallassa pystyitin teleskooppiongesta lipputangon, johon pimeässä tempaisin vielä Suomen lipunkin liehumaan. Sain töin tuskin kiskottua itseni makuupussiin ennen kuin nukahdin.

Aamun herätys ei sitten ollutkaan niistä parhaimpia mahdollisia. Tajusin heti, että jotain oli pahasti pielessä. Olin unohta-

nut jokaisen napamoottoripyöräilijän perussäännön – älä koskaan jätä kuumaa harrikkaa suoraan jään päälle pitkäksi aikaa. Kuuma pyörä oli sulattanut jään altaan ja uponnut syvyysiin. Kirosin pitkään, eikä tunnelmaa kohottaneet yhtään onkivavan nokassa liehuvat kusenpoltamat aluskalsarini. Onneksi olin jättänyt edes kännykän taskuun, jolla saatoin soittaa ystävälleni, joka on sukellusvenemiehiä. Pian olikin kaveri paikalla, kun sattuiivat olemaan samalla suunnalla. Nostivat pyörän pohjasta alta vartissa ja sain vaihdettua ne kalsaritkin oikeaan lippuun. Ainoa asia mikä harmitti, oli harrikan koneeseen päässyt vesi, kun sitä sylinteriä ei tullut sitten illalla kiinnitettyäkään. Mitenkähän sen ekstratakuun nyt käy? Olin kuitenkin todella kiitollinen kavereille avusta, niinpä tarjosin koko sukellusveneen miehistölle oikein kunnan hampurilaisateriat pohjoisnavan McDonald'silla.

Vatsa täynnä ja hyvillä mielin oli aika suunnata kaleidoskooppi kohti kohtia. Hyvästelin sukellusveneporukan, laitoin kalanmaksäöljyä koneeseen ja nappasin pohjoisnavan Essolta tankit täyteen.

Pyörä toimi uskomattoman hyvin saamansa ”vesihoidon” jälkeen. Varmaan 50% enemmän tehoja tuntui olevan laitteessa. Kannattaa kokeilla omaan harrikkaan, täytätä kone suolavedellä ja lähde sen jälkeen ajamaan – huomaa muuten eron heti!

Pyörä kulki ainakin kovempaa kuin miinkään japsipyörä koskaan ennen milloinkaan. Vaikka maapallo pyörikin edellä karhuun, niin poliisien tutka näytti yli 370 km/t. Ei tarvinnut edes yrittää puhua itseään kuiville – sakot napsahti ja hyvä mieli oli tipotiessään. Lisäsakot tuli oudosta takavanteesta, avoimista putkista ja tietty kaleidoskoopista. Sitten kun se saakelin kastelukannu vielä vei prossat herrojen mukaan yli 50, niin nyt odottaisi vielä kotiin tullessa aika mukava ajoneuvoverolasku.

Todella tympääntyneenä päästin koko napajäätikön halki, huippuvuorten yli ja käyrät punaisena suoraan Nordkappiin. Vasta siellä huomasin lauman Myskihärkiä tarttuneen vasempaan vilkunvarteen kiinni. Päästin härät irti ja ne kai aiheuttivat jonkin näköistä hämmennystä, kun lauma ryntäsi paniikin vallassa etelän suuntaan.

Norjaankaan ei kokolailla pilalle menneen matkan jälkeen viitsinyt jäädä. Heitin morot koko kylälle ja ajoin suoraan kotiin – ulko-oven läpi. Nyt saa pyörä odotella parempia tuulia ja uudelleen rekisteröintiä. Valokuvia, paljon muistoja, ja upeat jääkarhun jättämät fritsut jäävät muistuttamaan matkasta.

Ja jo pyörä haaveena mielessä seuraava reissu – päiväntasaajaa pitkin etelänavalle...

Jukka Kaistinen

Herra, tahdon ajaa oikeaa tietä

Nämä sanat toivottivat motoristit tervetulleeksi Liedon kirkolle Drive In motoristikirkkoon äitienpäivän aattona. Kirkonpenkinä toimi oma pyörä. Rovasti Erkki Marttinen luki siunauksen yli 2000 motoristin joukolla. Tunnelma tiivistyi ja saavutti kaikki läsnäolijat, kun pappi antoi luvan käynnistää pyörät hetkeksi. Sitten hiljaisuus tuntui aivan epätodelliselta.

”– Motoristi, jolla on rauha mukanaan ja sydämessään, on turvallinen liikenteessä ja kaikessa elämässä. Se näkyy toisten huomioimisena ja elämän varjelemisena. Suhteellamme Jumalaan on siis tärkeä merkitys aivan arkisessa elämässä. Tällä tavalla Herra on paimen myös tien päällä. Motoristi ja yleensä tiellä liikkuva haluaa

pysyä tiellä, joka vie perille. Haemme siis ajokelpoista ja oikeaa tietä”.

”–Tienpinnan tasaisuuden ohella oikealle tielle ohjaa toisia kunnioittava ajotapa. Haemme silloin tietä myös oikeaan asenteseen ja ajokulttuurin parantamiseen. Uskon, että vuotuinen Drive In motoristikirkkomme on saanut siunauksen ylhäältä ja vaikuttanut positiivisesti. Pärinäpoika on muuttunut vuosien kuluessa herrasmies- ja naismotoristiksi. Pitäkää te nämä ajatukset mukanne tien päällä. Huolehdiä siitä että kuva paranee edelleen”.

Näillä sanoilla rovasti Erkki Marttinen antoi saarnapuheessaan eväitä motoristeille Liedon kirkon pihamaalla.

Ensimmäinen motoristikirkko pidettiin

Liedossa 1981, josta tänä vuonna oli kulunut jo 23 vuotta. Idean toi Liedon kirkkoherra, rovasti Erkki Marttinen Saksasta, jossa hän oli seuraamassa Usko vauhdissa -tapahtumaa. Aluksi arvioitiin tapahtuman riskejä, kuten palonvaaraa, liikenneongelmia, melua, ulkona rankkasadetta ym. Mutta pelot olivat aiheettomia. Alusta alkaen mukaan kuului motoristin ylistys, pyörien käyttäminen hetken ajan. Siitä on muodostunut oma ja jännittävä ohjelma-kohta motoristimessuun. Viime vuonna paikalla oli 2276 moottoripyörää ja kaikkiaan n. 4000 ihmistä. Tänä vuonna kirjattiin samankokoisia lukemia.

Liedon seurakunta on oikeasti kylvänyt jyvän, joka on kasvanut hedelmää. Järjestelyssä ovat aina mukana Punainen Risti, poliisi ja palokunta, sekä Turun seudun yrityksiä ja motoristikierhoja. Pieni kenttä-lounas ja halukkaille hiljentyminen kirkon sisätiloissa antavat motoristeille eväitä saapua messuun vuodesta toiseen.

Motoristi Survival kursilla luottamus ajamiseen

Oma motoristikipinä oli lähtöisin vuosi

sitten marraskuulta, joten ajotuntumaa oli takana Liedon matkalle lähtiessä vasta muutamia päiviä. Sattuma ehkä mukana, mutta kipinä vain iski. Luottamusta ajamiseen kertyi Motoristi Survival ajokurssilla Hervannan poliisikoululla Tampereella. Kahden päivän ohjelmaan sisältyi pyörän hallinta, jarruttaminen, erilaiset liikennetilanteet, käännökset, väistämisen, sattuneiden onnettomuuksien analysointi, maantieajo, matkailu, motiivointi ja asenteet liikenteessä.

Ohjaajat kurssilla ovat pitkän kokemuksen omaavia motoristeja, kuin samaa perhettä kurssilaisten kanssa. Aloittelevakin kuljettaja saadaan luottamaan itseensä ja myös pyörään. Juuri tästä löytyy kurssin tavoite, siirtää kokemuksella hankittu osaaminen uusille kuljettajille. Itselleni tavoite löytyi ja saapui hiipimällä, kuin huomaamatta. Tuloksena oli uusia kipinöitä, tuulien teiden ajotunnelma, vain luonto ympärillä.

Nostan hattua Survival kurssin vetäjälle, Petri Tuoviselle ja muille kouluttajille. Luottamuksellinen analyysi tuoreeltaan sai opin muuttamaan motoristin elämäntavaksi. Tätä kirjoittaessani tuo tapa on

Turun Kupittaaan urheilupuiston laajat tilat täyttyivät parintuhannen motoristin pyörämereen. Lähtöä odotellessa jännä tunnelma tiivistyi käsin kosketeltavaksi. Pyöräni, vanhempi mallia oleva Suzuki GS 500-79 kehittäli onnistuneesti motoristin elämäntavan mukana kuljetettavaksi. Malli on koruton, ilman nykytekniikan hienouksia, mutta taittelee pitkiäkin taipaleita jämerään tyyliin.

(Kuvassa Oiva Lepola)

ollut voimassa yhden kesän ajan, noin 5500 kilometrin verran. Kokoontumisajoista suuntasin Ponuralliin Kesälahdelle. Vielä syyskuussa mukava pyörähdys Oulun Nallikarissa ja Hailuodossa. Takuuvarmaa on, että tulevan kesän osoitteet vievät mukaansa.

Viikkoa ajokurssin jälkeen matkalla Jämsästä Turkuun Kupittaaan puistoon oli jännä tunnelma. Tiesin että pyöriä oli aiemmin ollut paikalla yli 2000. Lauantai-aamuna tiet ovat hiljaisia, matka taittui huomaamatta. Pysähdys Orituvalla. Tampereen ohi pääsee eteläistä moottoritie-

tä. Pirkanhovi turuntien liittymän lähellä on laadukas taukopaikka. Olin varannut reilusti aikaa. Lähempänä Turkuu ilmaantuu enemmän motoristeja ympärille. Turun kaupunkialueella suunnistamisesta huolehti motoristijono.

Pyörämeri muodostaa kirkkosalin

Kupittaaan puiston laidalla kokoontumispaikka oli vielä puolityhjä klo 12.20. Runsa tunti vielä paraatin lähtöön. Katkeamaton jono pyöriä saapuu ja tunnelma

tiivistyy. Lähtöaika kuulutetaan ja parituhatta pyörää käynnistyy. Pääsen ensimmäiseen lähtöryhmään. Poliisin pyöräpartio ajaa kärjessä. Risteyksissä liikenteen ohjaajat varmistavat paraatin matkan. Ryhmien välissä on tauko muuta liikennettä varten. Parijonossa ajo sykähdyttää, kun tienvarren ihmiset huiskuttavat ajajille. Matka Kupittaalta Lietoon oli motoristien maailmaa.

Liedon kirkolla on ahdasta. Parkkialue riittää pienelle osalle pyöriä. Loppuosa joutuu ajamaan etäälle kirkosta teiden varsiin. Muu liikenne kirkon lähellä on sul-

jettu. Mukaan pääsee vain pyörän päällä. Niiden ääni tuntuu nyt musiikilta. Kirkonkellojen soitto hiljentää tienoon. Kirkonpenkinä on oma pyörä. Olen ensi kertaa mesutapahtumassa pyörämeren keskellä. Vahvistinlaitteet turvaavat kuuluvuuden. Ennestään tuntemattomia ovia avautuu ja tunnelma vie mukanaan. Vuodesta toiseen moto-

ristit suuntaavat Lietoon ajokautta aloittamaan. Suvivirsikin sai uusia ulottuvuuksia.

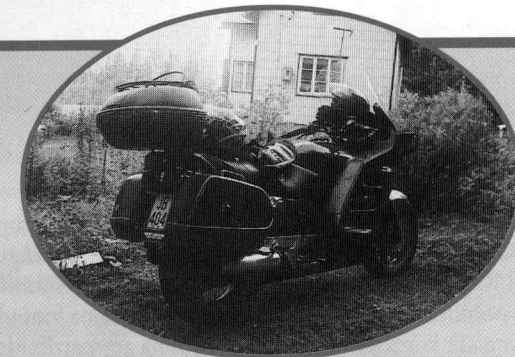
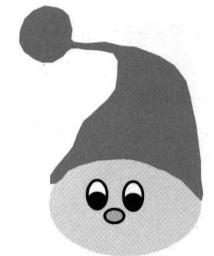
Oheisohjelmaa oli paljon. Puhallinorkesteri, lauluyhtye Siniviitta, trubaduuri-pastori Pekka Riikonen Gospel Riders yhtyeestä. Kolehdin kerääjät ehtivät kiertää vain osan pyörämeren sanankuulijoista. Kotimatalla riitti sulateltavaa. Motoristin elämäntapa löysi minut ja pyöräni, ikään kuin matkustajana. Toivottavasti kulkee aina mukana.

Oiva Lepola

Pirkanmaan Matkamotoristit toivottavat kaikille Motoristin lukijoille iloista joulua ja onnea tulevalle vuodelle!

Maanantaina 22.12.
kello 18.00 joulunuotio
Oriveden Siitamassa.

Tervetuloa!

Hei kaikki Motoristiystävät!

Kesä on takanapäin ja kohta syksykin. Tässä joulua odotellessa on hauska muistella sitä maanantai-iltaa 25.08., kun saimme teidät luoksemme iltaajelulle. Se oli jo kolmas kerta jatoivottavasti ensi vuonna näemme taas. Osallistujia oli n. 25 iloista motoristia ja ilmain oli hyvä vaikka ei ollutkaan kuutamolta.

Tervetuloa meille muulloinkin. Porvoontie 195 Pukkila.

Syysterveisin Seija ja Heikki Uotila

YOUNG RIDER OF THE YEAR 2003

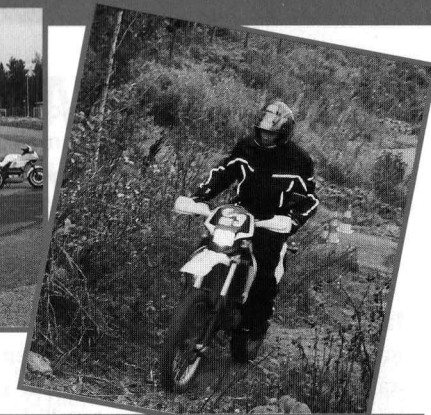
Elettiin vuoden 2002 syksyä, kun Suomen Motoristit ry (SMOTO), MP-69 ry ja Motosurvival Finland ry (MOTOS) kokoontuivat yhteistyöpalaveriin pohtimaan neljännen Yroy -kilpailun järjestämistä ja toteutusta.

MP-2003 näyttelyssä Helsingissä kilpailu sai virallisen lähtölaukauksensa. Messujen päälavalla esiteltiin Yroy 2003 -kilpailua seitsemän kertaa viikonlopun aikana. Lavalla oli esitteillä myös moottoripyörä, jonka voittaja tuli saamaan omakseen elokuun lopulla pidettävässä loppukilpailussa. Näyttelyssä jaettiin halukkaille 16-25 -vuotiaille motoristeille esikarsintakaavakkeita, jotka sai palauttaa koulutuskortteliin näyttelyn aikana tai viedä kotiinsa ja lähettää myöhemmin tarkastettavaksi.

Keväällä ja kesällä 2003 pohdittiin, miten loppukilpailu käytännössä järjestetään tehtävineen. Tarkastimme esikarsintakaavakkeet, joiden perusteella valittiin 20 nais- ja miesmotoristia mukaan kilpailuun. Kaa-

vakkeita palautui hiukan yli 400 kappaletta, mikä antoi laajan skaalan loppukilpailijoiden valintaan. Kilpailun suunnittelu ja tuomarointi järjestettiin aina loppukilpailuun asti tänäkin vuonna ammattitaidolla ja hyvällä asiantuntemuksella. Kilpailun tehtävät olivat monipuolisia liikenneajosta maastoajoon sekä moottoripyörän hallintaa hitaissa nopeuksissa. Sunnuntai aamuna tehtiin myös yllätys puhallustesti.

Itse loppukilpailu pidettiin Tampereen Poliisikoululla 30.-31.08.2003. Kuten kuva todistaa, oli palkintopöytä komea kaikkine palkintoineen, joita vielä viimeisinä päivinä saatiin useilta yhteistyökumppaneilta. En tiedä toista moottoripyöräilyyn liittyvää tapahtumaa, josta voittaja vie mukanaan tuliterän moottoripyörän ja paljon muita hurjia palkintoja. Kilpailun päätyttyä ja sijoitusten selvittyä palkintojen jaossa jokainen sai jotakin. Siitä suuret kiitokset yhteistyökumppaneille.

Jo ainoastaan palkintojen vuoksi kannattaa osallistua kilpailuun ensi vuonnakin, sillä vuoden 2004 kilpailu aloitetaan taas Helsingin MP-messuilla 30.01.2004 ja palkinnot tulevat taatusti olemaan vähintään yhtä kovat, ellei kovemmat kuin 2003. Ehdottomana lisäkannustimena kilpailuun osallistumiseen toimii kilpailuviikonlopun hieno tunnelma ja tosiasia, jonka ovat voineet kilpailuun osallistuneet itse kokea, että tosi motoristi osaa kannustaa ja neuvoa myös kilpailun tiimellyksessäkin toista motoristia. Kaksipäiväisen kilpailun aikana on moni nuori motoristi solminut elinikäisiä ystävyys-suhteita.

Kilpailuun osallistuminen

Osallistuaksesi kilpailuun sinun tulee olla iältäsi 16-25 -vuotias ja omistaa voimassaoleva moottoripyöräajokortti. Loppukilpailuun osallistuminen tapahtuu omalla moottoripyörällä, jonka tulee olla liikennekelvoinen ja vakuutettu. Kilpailukaavakkeen voit täyttää netissä MP-69:n kotisivuilla www.mp69.org. Kilpailun esittely ja linkki kyseisille sivuille löytyy myös www.smoto.fi, www.motosurvival.fi sekä <http://konepyoraklubi.nic.fi>. Kilpailukysymykset julkistetaan 30.01.2004 MP2003 -näyttelyssä ja kilpailukaavakkeita on saatavilla koulutuskorttelista samaisen tapahtuman ajan.

Rajoitukset

Kilpailuun eivät voi osallistua moottoripyö-

räkouluttajat, liikenneopettajat, moottoripyöräpoliisit sekä kilpailulisenssin omistavat moottoripyöräilijät.

Yroy koordinaattori
Jari-Pekka Stenroos

TEHTIIN SE NÄIN - NÄHTIIN SE TIE

Matkamotoristi on kahden tulen välissä: pitäisi saada matkaa aikaiseksi, maiseman pitäisi vaihtua, mutta kun mukavimpia teitä pitäisi voida ajaa enemmän, tavallisia vähemmän.

Näiden asioiden yhdistäminen on joskus vaikeaa mutta ei kyllä mahdotonta.

Kesällä 2003 Saksan matkan yhteydessä se onnistui kolmella tavalla, ehkä parhaimmillaan kotimatkan varrella Harz-vuoristossa.

Vuoristo teineen keskellä Saksaa

Harzin yli on ajeltu muutaman kerran, mutta aina on ollut olevinaan kiire jonkin. Oman lisänsä asiaan on tuonut se, että 80-luvulla vielä itäinen puoli vuoristosta kuului Saksan Demokraattiseen Itä- ja läntinen puoli Länsiosaan.

Nyt kuitenkin Moselin laaksosta palaillessa heinäkuun puolenvälin helteissä, juuri paikallisen lomasesongin alkaessa osuimme lauantai-iltana Harz-vuoriston eteläreunan pikkukaupunkiin, eikä ollut isoa kiirettä Rostockin laivalle.

Koko hotelli koko viikonlopuksi

Ymmärsimme varata pikkuhotellin entisen Itä-Saksan puolelta pariaksi yöksi, 3 pyörää, viisi henkeä ja 3 huonetta, tyhjä hotelli muuttui täydeksi. 2 hengen huone aamiaisella maksoi 50 euroa per yö.

Sunnuntaiaamuna aika varhain liikkeelle. Meitä kun oli kolme pyöräkuntaa ja kaikilla eri tavoitteet päivänvietolle, lähdimme kukin suuntiimme. Pyörät olivat keveitä koska tavarat saivat jäädä huoneisiin, saattoipa sivulaukutkin jättää pois jos tahtoi. Itse olen niin tottunut laukujen kanssa ajelija ettei se tuntunut tarpeelliselta, vauhdinpitoon vaikutti enemmänkin pyörän luonne ja kahden hengen kuorma. Hotellinpitäjä myi edulliset vuoristokartat, jotka olivatkin tarpeen.

Mutkia matkassa ja ornitologiaa

Harzissa on satoja kilometrejä mutkaisia teitä, joiden pinnoituksen laatu on vaihteleva. Leveämmät tiet ovat useimmiten hyväpintaisia, kapeammilla runsaasti paikauksia. Mutkia on melkoisista korkeuseroista johtuen tiheässä, osittain serpentiinimäisesti, osittain vauhdikkaita loivia, mutta suorat pätkät olivat tosi harvassa. Jyrkimmillä rinteillä on useimmiten kaide, ei kuitenkaan kaikkialla. Pikkukyliä ja isompiakin on sopivin, 10-30 km:n välein.

Vuoristoon kiipeävien teiden varsilla on suuria tauluja, joissa rivi korppikotkia on laitettu sanomaan että "Wir warten auf dich!" eli "Me odotamme sinua!".....

"Nicht raasen" -kyltyjä en havainnut, Nürburgringin ympäristössä niitä kyllä riitti.

Heti alkumatkasta havaitsimme, että muitakin on liikkeellä. Kymmenittäin pyö-

riä erikokoisissa porukoissa tuli vastaan ja meni ohikin. Vauhtia oli useilla reilusti, useimmiten soolopyörillä ilman matkavarustusta. Cruiserit täyspakkauksella kulivat rauhallisemmin, me siinä välissä omaa vauhtiamme.

Puoleenpäivään ehdittyämme oli pyörrien määrä vain lisääntynyt, tuhansittain motoristeja oli liikkeellä. Tienvarren kylissä ravintolat täynnä, kadunvarsilla runsaasti pyöriä. Itsekin nautimme puolenpäivänkahvit Goslarissa, joka on vuoriston pohjoisreunan suurin kaupunki, intiimi kylä sekin, mutta vilkas keskusaikio ainakin heinäkuuisena sunnuntaina.

Mutkat suoriksi

Ajellessa huomio kiinnittyi moniin suoriin jarrutusjälkiin, jotka päättyivät teräskaitteeseen. Kaitteessa oli usein samalla kohdalla kirkasta maalia. Ilmeisesti hartialukko oli yllättänyt monta kuskia.

Satuimmepa paikalle kun ambulanssi ajoi pillit päällä ohitsemme ja pian olimme mekin onnettomuuspaikalla. Hätäensiapua annettiin jo ja lääkärihelikopteri teki laskua. Vaikutelmaksi jäi että pari motoristia oli törmännyt ensin toisiinsa ja toinen sitten kaitteeseen kohdalokkain seurauksin. Eipä jäänyt helikopterille kyyditettävää, motoristi menehtyi

jo tien päälle. Pyörrien vahingot olivat vähäisiä, mutta kaverit hiljaisia tietysti. Matkan oli kuitenkin jatkettava mutta hiukan eri tunnelmissa kuin ennen onnettomuutta.

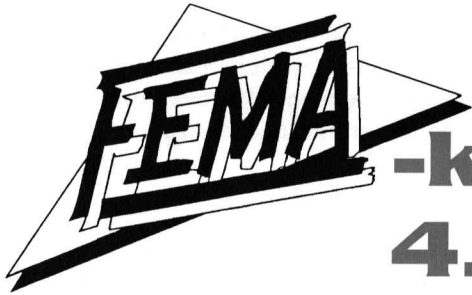
Illaksi kotiin

Ajelimme kaikkiaan kolmisensataa kilometriä hienoissa maisemissa unelmateitä. Ei ihme että vuoristo kerää paikallistakin väkeä runsaasti nautiskelemaan. Illansuussa kokoonnuimme taas hotellille ja haikueuimme illallisen ääreen kukin kokemuksillaan kehuskelemaan. Tuntui hyvältä järjestelyltä että ajelimme vuoriston omien mieltymystemme mukaan, vaikka kyllä porukassakin mukavaa ajella on. Teiden vaatavuus, runsas muu liikenne ja erilaiset toiveet kuitenkin suosivat yksin-

ajeluakin. Kukin tyyllillään.

Kylläpä kelpasi asettua yöpuulle jo tuttuun hotelliin ilman yöpymispaikan etsiskelyä hienon ajopäivän jälkeen! Suosittelen!

-kokous 4.10.2003 Brysselissä

Syksyn FEMA-kokous pidettiin Brysselissä, lähellä toimistoa. Asialistalla oli mm. ennakkoon vaikeaksi tiedetty ajokorttidi-
rektiivin muutos sekä European Road Sa-
fety Agenda, jonka ensimmäinen versio oli
norjalaisten johdolla saatu aikaan kiitet-
täväällä nopeudella.

Paikalla oli pitkästä aikaan myös Ranskan ja Portugalin organisaatioiden edustajia. Sekä tarkkailijana FIM/CMT puheenjohtaja. Hän piti lisäksi lyhyen esityksen FIM:n organisaatiosta.

Ajankohtaista raportoitavaa

Bob raportoi YK:n alaisesta globaalin harmonisoinnin edistämiprojektista. Uutena asiana pöytään oli otettu liikennemerkit ja muut tiemerkinnot. Bob oli esittänyt muutaman puhuttelevan kuvan siitä, miten paljon huonosti sijoitetut liikennemerkit voivat heikentää moottoripyörien näkyvyyttä. Lisäksi oli keskusteltu liikenteessä 'pujottelusta'. Kaistojen välillä ajamiseen suhtaudutaan eri maissa ja kulttuureissa hyvin eri tavoin, myös säännökset ovat erilaisia. Toisaalta asiaa ei haluttaisi edes ottaa esiin, koska pelätään sen johtavan kieltämiseen. Toisaalta taas hy-

väksi koetut käytännöt ja ohjeet siitä, millä edellytyksillä kaistojen välissä ajo on hyväksyttävää, voisivat vaikuttaa myös positiivisesti. Asiasta kuullaan varmasti jatkossa lisää.

e-Safety Forum on uusi asia. Tarkoituksena on kerätä eri maiden tietokannoista tietoa liikenneonnettomuuksista, niiden syistä ja seurauksista. Ongelmana on eri maiden tietokantojen poikkeavuudet. Työ on vasta aluillaan, ja ongelmia on varmasti odotettavissa. FEMA seuraa tilannetta.

Keskusteltiin myös liikevaihtoveron alentamisesta/poistamisesta turvallisuutta lisäävistä tarvikkeista (kypärä, muut ajovarusteet). Todettiin, että kukin organisaatio voi olla yhteyksissä omiin parlamenttiedustajiinsa, sillä esitystä käsitellään lähiaikoina.

Ajomelu

EU:n piirissä on menossa projekti, jossa tutkitaan erilaisten ajoneuvojen ja eri ajotapojen synnyttämää melua. Tarkoituksena on selvittää mikä melua synnyttää (rengasmelu, pakoäänet) ja minkälainen melu on häiritsevää. Tutkimusten mukaan 96% ihmisistä kärsii melusta, jonka syn-

nyttämiseen osallistuu vain 25% ihmisistä. Bob esitteli mielenkiintoisia tilastoja, joiden mukaan skoottereiden melu on lähes yhtä häiritsevää kuin rekkojen aiheuttama. Autoilla rengasmelun osuus on huomattava kokonaismelusta, mutta pyörillä sen sijaan pakoäänet ovat vallitsevia. Mielenkiintoisia olivat taulukot erilaisten pyörien (koko, tehdaspyörä / modifioitu mp) aiheuttamat meluprofiilit eri nopeuksilla ja eri tavoin ajettaessa. Teollisuuden järjestö ACEM tekee työtä melulähteiden paikantamiseksi ja melun vähentämiseksi. FEMA ja ACEM:n yhteistyöstä tämän asian tiimoilta ollaan montaa mieltä, mutta ainakin Yhdysvalloissa teollisuuden ja mp-järjestöjen yhteistyöstä on hyviä kokemuksia. Päätettiin, että helmikuun kokouksessa puhutaan enemmän melusta ja jäsenjärjestöjen kannasta melun torjuntaan (tarvitaanko, keinot, ...)

Driving License Directive Proposal

Ajokorttidiirektiivistä ja FEMA:n kannasta siihen puhuttiin ja äänestettiin vähän pidempään. Yhteensä n. 10 äänestyksen jälkeen päädyttiin suunnilleen samanlaiseen kantaan, kuin FEMA on ottanut jo noin kolme vuotta sitten. Eli mopojen suurin rakenteellinen nopeus pitäisi olla 50 km/h (ehdotuksessa 45 km/h, äänestettiin myös 60 km/h puolesta), ajokortin ikäraja 14 v (ehdotus 16v, poikkeuksena 14 v) ja teoriakoe. A1 kortista oltiin samaa mieltä kuin ehdotus (124 cc, 11kW, 0,1 kW/kg, 16 v teoria- ja käytännön koe). A2 korttia vastustetaan noin periaatteessa (jos kerran 18 vuotias voi ajaa pikkubussia ja äänestää, niin miksei hän voisi ajaa mil-
lähän tahansa liikennekelpoisella moottoripyörällä). Mutta jos ja kun A2 kortti py-

syä direktiiviehdotuksessa, niin FEMA:n mielestä A1 kortin 2 vuotta omistaneen henkilön ei tarvitsisi enää tehdä mitään testejä, vaan A2 kortti pitäisi myöntää automaattisesti. A-kortin ikärajaksi FEMA vaatii 21 v (ehdotuksessa 24 v). Lisäksi haluttiin muutamia rajoituksia pois (esim. jäsenvaltioiden oikeus rajoittaa A (ja B) -kortin oikeuksia ensimmäisen kolmen vuoden ajan).

Lopputuloksena oli siis samankaltainen mielipide kuin muutama vuosi aikaisemminkin. Mielenkiintoista oli havaita se, että äänimäärällä (isoilla organisaatioilla on enemmän ääniä kuin pienillä) on oikeasti merkitystä. Mikäli muutama isompi organisaatio on samaa mieltä jostain, on asian läpimeno lähes varmaa.

FEMA Road Safety Strategy

Märtenin johdolla on työryhmä valmistellut nimellä 'European Agenda for Motorcycle Safety' -kulkevaa paperia, jonka tarkoituksena on saada yksiin kansiin FEMA:n mielipiteet ja toimintasuositukset liikenneturvallisuuden lisäämiseksi. Paperiin liittyen oli Antonio valmistellut muutaman sivun mittaisen FEMA:n lausunnon jaettavaksi MEP:lle ja muille sidosryhmille. Paperista syntyi aikamoinen keskustelu, koska joidenkin mielestä paperi selkeästi korosti kypäräpakkoa ja sen hyödyllisyyttä. Koska kaikki FEMA:n jäsenorganisaatiot eivät hyväksy kypäräpakkoa, ei sanavalintoja haluttu hyväksyä. Lopputuloksen on, että paperia vielä hiotaan niin, että rivien välistä ei selkeästi voi lukea myönteisiä asennetta kypäräpakkoon. Ja taas äänestettiin.

EU-projektit

Aprosys -projekti (Passive Safety Net-

work) on hyväksytty komissiossa, mutta projektia pienennettiin. Mikäli projekti muuttuu oleellisesti, miettivät sekä FEMA että ACEM sitä, kannattaako projektissa olla mukana.

Initial Rider Training -projektia ei hyväksytty, koska komissioon oli tullut hakemus samankaltaisesta projektista, joka hyväksyttiin. FEMA:n projekti on varalistalla, eli on mahdollista että projekti käynnistyy sittenkin. Lisäksi FEMA aikoo tiedustella minkälainen on 'samankaltainen' projekti, koska tiedossa ei ole ketään, joka olisi aiheeseen liittyvää samankaltaista projektia suunnitellut.

IPPC ja FEMA:n kokous

FIM:n IPPC (International Public Policy Conference) pidetään Prahassa 16.-18.4.2004. Sovittiin (äänestyksen jälkeen), että FEMA:n normaalisti toukokuussa oleva kokous pidetään IPPC:n yhteydessä, perjantaina 16.4. Prahassa. Näin monen organisaatiot voivat samalla matkalla osallistua sekä FEMA:n kokoukseen, että IPPC:hen. IPPC:n aihe tällä kertaa on moottoripyöräily ja turvallisuus.

Lopuksi käytiin lävitse rutiiniluontoisia talous- ja hallintoasioita, sekä sovittiin, että seuraavat kolme FEMA:n kokousta ovat 7.2.2004 (Bryssel), 16.4.2004 (Praha) ja 2.10.2004 (Bryssel). Vuoden 2005 toukokuun kokouksen järjestämisestä ovat kiinnostuneet ainakin englantilaiset ja ranskalaiset.

NMR

Varsinaisen FEMA:n kokouksen jälkeen kokoontuivat NMR:n (Nordiska Motor-

cykel Råd) jäsenet lyhyeen neuvonpitoon. Syyskuun NMR-kokous oli peruutettu, koska osallistujia ei ollut riittävästi. Märten (NMCU:n edustaja) ehdotti, että NMR laitettaisiin toistaiseksi 'jähin', koska sille ei näytä olevan erityistä tarvetta. Kaikki NMR:n jäsenet ovat myös FEMA:n jäseniä, ja tarpeellinen informaation vaihto etc. sujuu hyvin, ellei jopa paremmin, FEMA:n yhteydessä. Lisäksi ei-skandinaavisten FEMA:n jäsenten täysin aiheeton pelko 'Scandinavian block':n olemassaolosta toivottavasti hieman rauhoittuu.

Lopuksi

Kokous oli harvinaisen raskas ja pitkä (klo 9.30 – 19.30), ja puheenjohtaja pantiin todella lujille organisaatioiden vaatiessa äänestystä asiasta kuin asiasta. Illalla todettiin, että 'Honeymoon is over', ja uudella puheenjohtajalla on nyt aika näyttää kykynsä pitää kokoukset kurissa. Pitkää aikaa pöydälle nostettiin myös eri organisaatioiden välisiä periaatteellisia eroja (suhtautuminen turvallisuuteen, holhoamiseen, jne.). Kaiken kaikkiaan opettavainen, joskin aika raskas (hm... osuutensa raskauteen saattaa olla myös pitkäksi venähtänyt baari-ilta pitkälle sunnuntai-aamun puolelle...) reissu. Seuraavaan kokoukseen mennessä olisi hyvä, jos myös MP69:n sisällä puhuttaisiin suhtautumisesta esim. meluun, kaistapujotteluun, ajokorttidirektiivin käytännön kokeen sisältöön, etc. MP69:n hallitus kokoontuu seuraavan kerran tammikuun alussa, jolloin varmaan keskustelemme aiheista. Vastataan mielelläni mielipiteitä em. asioista, vaikka sähköpostitse (anne.aaltonen@mp69.org).

69 SHOP HINNASTO

POOLOPAITA	23,55 €
COLLEGE	20,00 €
T-PAITA	12,00 €
BUFFIT	12,60 €
RUKAKUKSA	15,95 €
SNAPSIKUKSA	8,40 €
LIPPIS	10,10 €
MOTORISTIKANSIO	5,05 €
KANGASMERKKI	3,35 €
LINSSITARRA	1,70 €
ISO TARRA	0,85 €
PIENI TARRA	0,50 €
POSTIKORTTI	0,50 €
PYÖRÄMERKKI	18,50 €
PERUSLAATAT	8,40 €
KONTIOSTARA -MERKKI	13,00 €
VUOSILAATAT	2,50 €
AVAINNAUHA	5,90 €
RINTANEULA	5,90 €
SOLMIONEULA	9,25 €
EUROLASKIN	6,70 €
SUOMEN KARTTA	10,10 €
MOOTTORIPYÖRÄT	
CLASSIC	28,60 €
ROADRACE	21,85 €
SUPERBIKE	21,85 €
CUSTOM	16,00 €
MOTOCROSS	16,00 €
YLEISVOITELUSPRAY	5,90 €
SILIKONSPRAY	5,90 €

Soita ja tilaa!

69 SHOP, Asko Vesinen

Kivalterintie 22 A 12, 00640 HELSINKI

p. työ 09 752 712, matkap. 041-469 8269

email: shop@mp69.org.